

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3826

гр. Варна, 13.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Въззивно частно
гражданско дело № 20223100502074 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.274 от ГПК.

Производството е образувано по частна жалба от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ №25, офис сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, против Разпореждане № 31628/31.08.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 11725/2022 г. по описа на ВРС, в частта, с която е отхвърлено подаденото от жалбоподателя заявление с вх. № 59364/30.08.2022 г., за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Д. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В. В.“ №*, вх.*, ет.*, ап.*, за сумата от 310,12 лв., представляваща обезщетение за забава, начислено за периода 01.02.2018 г. до датата на подаване на заявлението в съда – 29.08.2022 г.

В жалбата се твърди, че в производството по чл.410 от ГПК съдът не проверява дали размерът на лихвата е правилно изчислен или не. Поддържа се, че не е налице основание за отхвърляне на заявлението в частта за законната лихва само защото според съда размерът на обезщетението е друг. Този въпрос не подлежи на изследване в заповедното производство, чиято основна цел е да провери дали вземането е спорно.

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна, като съображенията за това са следните:

Производството по ч.гр.д. № 11725/2022 г. по описа на ВРС, е образувано по заявление с вх. № 59364/30.08.2022 г., подадено от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Д. А. Д., ЕГН *****, за сумата от 557,19 лв.,

неплатена главница по договор за потребителски кредит № 4000572513/05.06.2017 г., сключен между „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД и длъжника, ведно със законната лихва от подаване на заявлението до окончателното изплащане; сумата от 160,25 лв. - възнаградителна лихва за периода 31.01.2018г. – 05.06.2020 г.; сумата от 310,12 лв. - обезщетение за забава в размер на законна лихва за периода от 01.02.2018 г. до датата на подаване на заявлението в съда – 29.08.2022 г., които вземания са прехвърлени от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК203670940 по силата на Приложение 1 от 29.10.2021 г. към Договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 31.08.2018г.

С разпореждане № 31628/31.08.2022 г. заявлението е отхвърлено в частта за законната лихва в размер на 310,12 лв., по съображения, че по изчисления на съда същата възлиза на 211.56 лв., а в останалата част е уважено.

Съгласно разпоредбите на чл. 411, ал. 2 от ГПК, съдът разглежда заявлението в разпоредително заседание и издава заповед за изпълнение в срока по ал. 1, освен когато: 1. искането не отговаря на изискванията на чл. 410 и заявителят не отстрани допуснатите нередовности в тридневен срок от съобщението; 2. искането е в противоречие със закона или с добрите нрави; 3. искането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това; 4. длъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България; 5. длъжникът няма обичайно местопребиваване или място на дейност на територията на Република България.

Цитираните основания за отхвърляне на заявлението са лимитативно посочени и не включват недоказаност на вземането по размер. Изчерпателната регламентация изключва разширително тълкуване.

В разглеждания случай, не е налице нито едно от изброените основания за отхвърляне на заявлението. Същото отговаря на изискванията за редовност. Длъжникът е с постоянен адрес в България и не е регистрирал местопребиваване в чужбина, видно от справка от НБД. Искането не е основано на нищожни или неравноправни клаузи, доколкото договорът за потребителски кредит съдържа задължителното договорно съдържание, възнаградителната лихва е уговорена индивидуално и във фиксиран размер от 22%, ГПР е в границите на законоустановения максимум - 35.25 %, инкорпориран е погасителен план, а неустойката за забава е уговорена в размер на законната лихва, в съответствие с императивната правна норма на чл.33, ал.2 от ЗПК.

По тези съображения в частта относно вземането за мораторна неустойка в размер на законната лихва заявлението се явява основателно и следва да бъде уважено, ведно със съответната част от сторените в заповедното производство разноски. Проверката относно размера на вземането за законна лихва е извън компетентността на заповедния съд. Размерът на претенцията подлежи на доказване в евентуалното исково производство.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно неустоечната клауза на чл. 15 от договора в случай на просрочие потребителят дължи законната лихва върху цялата просрочена сума, т.е. както върху главницата, така и върху договорната лихва. Изчислена на база сбора

от претендираните суми за главница и възнаградителна лихва, законната лихва за процесния период възлиза на 308.30 лева, а не на 211.56 лева, както е приел първоинстанционният съд.

Поради несъвпадение в крайните изводи на двете инстанции, разпореждането следва да бъде отменено в обжалваната част и вместо него бъде постановено друго, с което заявлението бъде уважено.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 31628/31.08.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 11725/2022 г. по описа на ВРС, в частта, с която е отхвърлено подаденото от „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ №25, офис сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, заявление с вх. № 59364/30.08.2022 г., за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Д. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В. В.“ №*, вх.*, ет.*, ап.*, за сумата от 310,12 лв., представляваща обезщетение за забава, начислено за периода 01.02.2018 г. – 29.08.2022 г. и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в полза на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ №25, офис сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, срещу Д. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В. В.“ №*, вх.*, ет.*, ап.*, за сумата от **310,12 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва, начислено за периода 01.02.2018 г. – 29.08.2022 г., върху непогасения остатък от дълга по договор за потребителски кредит № 4000572513/05.06.2017 г., сключен между „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД и длъжника, вземанията по който са прехвърлени от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, ЕИК 203670940 по силата на Приложение 1 от 29.10.2021 г. към Договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 31.08.2018г., както и за сумата от **22.63 лева**, представляваща сторени в заповедното производство разноски съразмерно с уважената част от искането.

ВРЪЩА делото на ВРС за издаване на заповед за изпълнение съобразно настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____